

Број: 03-02-1114/2026
Сарајево, 17.07.2026. године

**ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- Представнички дом -

- Дом народа -
госп Томислав Мартиновић, предсједавајући

Поштовани,

У складу са чланом IV.Б.3.7.ц) (III) Устава Федерације Босне и Херцеговине, а у вези са чл. 163., 164. и 165. Пословника Представничког дома Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 69/07, 2/08, 26/20 и 13/24) и са чл. 155., 156. и 157. Пословника о раду Дома народа Парламента Федерације БиХ („Службене новине Федерације БиХ“, бр. 27/03, 21/09, 24/20 и 60/24), ради разматрања и прихватања, достављам Вам **НАЦРТ ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКОЈ ТРГОВИНИ**, који је утврдила Влада Федерације Босне и Херцеговине на 71. сједници, одржаној 16.07.2026. године.

Нацрт закона се доставља на службеним језицима и писмима Федерације Босне и Херцеговине у принтаној и електронској форми (ЦД).

С поштовањем,

Прилог:

- Нацрт закона на српском језику (ЦД)
- Образац број 1а
- Образац број 2
- Образац ИФП НЕ
- Изјава о усклађености
- Мишљење КонкурENCIЈског савјета Босне и Херцеговине, акт број: 07-26-7-023-2/25 од 28.11.2025. године

Цо: Федерално министарство трговине
госп Амир Хасичевић, министар

Co: pred-1

**БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
ФЕДЕРАЦИЈА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
ВЛАДА**

„ЕИ“

НАЦРТ

**ЗАКОН
О ЕЛЕКТРОНСКОЈ ТРГОВИНИ***

Сарајево, јули 2026. године

ЗАКОН О ЕЛЕКТРОНСКОЈ ТРГОВИНИ

I ДИО – ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет закона)

- (1) Овим законом уређују се услови и начин пружања услуга информационог друштва, обавезе информисања корисника услуга, комерцијална порука, правила у вези са закључењем уговора у електронском облику, одговорност пружаоца услуга информационог друштва, обавезе доставних служби, надзор и управне мјере, управни и инспекцијски надзор над примјеном овог закона, као и друга питања од значаја за обављање електронске трговине на територији Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација БиХ).
- (2) Одредбе овог закона не примјењују се на: заштиту података, опорезивање, нотарску дјелатност, заступање странака и заштиту њихових интереса пред судовима, као ни на игре на срећу са новчаним улозима, укључујући лутријске игре, игре у казинима, кладионичке игре и игре на срећу на аутоматима, ако посебним законом није другачије одређено.

Члан 2. (Усклађивање са правним актима Европске уније)

Овим се законом у законодавство Федерације БиХ дјелимично преузима сљедећи акт Европске уније:

1. Директива 2000/31/EZ Европског парламента и Савјета од 8. јуна 2000. године о одређеним правним аспектима услуга информационог друштва на унутрашњем тржишту, посебно електронске трговине (Директива о електронској трговини, Пречишћени текст од 17.02.2024. године).

Члан 3. (Основни појмови)

Поједини изрази, у смислу овог закона, имају сљедеће значење:

- a) услуга информационог друштва је услуга која се уз накнаду пружа електронским путем на индивидуални захтјев корисника, а посебно продаја робе и услуга путем интернета, нуђење података на интернету, рекламирање путем интернета, електронски претраживачи, те могућност тражења података и услуга које се преносе електронском мрежом, посредују у приступу мрежи или похрањују податке корисника,
- b) информационо друштво је друштво у којем је стварање, дистрибуција, кориштење и управљање информацијама употребом информационо-комуникационих технологија значајна економска, политичка и културолошка активност, и у којем се подразумијева масовна употреба информационо-комуникационих технологија, а посебно интернета, као

инструмента за постизање бољих резултата у привредном, образовном, управном и социјалном сектору и свим другим секторима друштва,

- c) информациони системи су уређена група различитих саставница, које у међусобној сарадњи обављају улогу прикупљања, обраде, чувања и издавања информација и података. Компоненте које чине један информациони систем су: електронски уређаји (хардвер), програми (софтвер), људи и организације.
- d) информационо-комуникациона технологија је генерички појам који се односи на све аспекте обраде, управљања и преноса информација,
- e) пружалац услуга информационог друштва је свако правно или физичко лице које пружа услугу информационог друштва, укључујући, али не ограничавајући се на трговце и електронске платформе,
- f) корисник услуге је свако правно или физичко лице које, у пословне или друге сврхе, користи услугу информационог друштва, нарочито са циљем проналажења информација или омогућавања доступности информација,
- g) потрошач је свако физичко лице које закључује правни посао на тржишту у сврхе које нису намијењене његовом занимању ни његовој пословној активности,
- h) електронска трговина је врста продаје на даљину која се остварује на начин да се роба, односно услуга нуди, наручује и продаје путем интернета,
- i) трговац је правно или физичко лице које, самостално или путем посредника, нуди продаје, посредује у продаји или на други начин обавља комерцијалне трансакције робе, услуга или дигиталног садржаја путем средстава комуникације на даљину, укључујући интернет платформе, мобилне апликације и друге дигиталне канале,
- j) податак је информација, порука и документ састављен, послан, примљен, забиљежен, ускладиштен или приказан електронским, оптичким или сличним средством, укључујући, али не ограничавајући се на пренос интернетом, електронском поштом и телефаксом,
- k) интернет је јавно доступни глобални систем међусобно повезаних рачунара, који користе групу стандардизованих комуникационих протокола (установљени начин, стандард или формат преноса података), заједно с информационим садржајима и услугама, који на тај начин повезаних рачунара могу пружити корисницима робу и услуге,
- l) електронска платформа (е-платформа) је дигитална инфраструктура, интернет страница, мобилна апликација или друга електронска услуга која омогућава посредовање у продаји робе, услуга или дигиталног садржаја између трећих страна, укључујући трговце. Е-платформа може обухватати:
 - 1. тржишне е-платформе – online сервисе који омогућавају трећим лицима (трговцима) да понуде и продају робу или услуге корисницима,
 - 2. посредничке е-платформе – сервисе који омогућавају повезивање корисника ради закључења уговора или пружања услуга (нпр. платформе за изнајмљивање, доставу, резервацију смјештаја и сл.),
 - 3. хибридне е-платформе – сервисе који обављају властиту продају, али истовремено омогућавају и трећим лицима да нуде своју робу или услуге.

- m) друштвена мрежа је електронска платформа која својим корисницима омогућава не само међусобну комуникацију и размјену информација, већ и промоцију, продају и куповину роба и услуга,
- n) доставна служба је правно или физичко лице, регистровано у складу са посебним прописима, које се бави преузимањем, превозом и испоруком пошљици, пакета, докумената или робе од пошљаоца до примаоца, укључујући, али не ограничавајући се на поштанске оператере, курирске службе и логистичке компаније,
- o) електронски потпис је скуп података у електронском облику који су придружени или су логички повезани са другим подацима у електронском облику, а служе за идентификацију потписника и аутентичности потписаног електронског документа, у складу са посебним прописима којима се уређује та област,
- p) уговори у електронском облику су уговори које правна и физичка лица у потпуности или дјелимично закључују, шаљу, примају, раскидају, отказују, приступају и приказују електронским путем користећи електронска, оптичка или слична средства, укључујући, али не ограничавајући се на пренос интернетом,
- q) комерцијална порука је порука у било којем облику, обликована да промовише, директно или индиректно, робу, услуге или углед сваког правног или физичког лица које обавља регистровану дјелатност, осим података:
 - 1. који омогућавају директан приступ активностима правног или физичког лица, укључујући сједиште или адресу, назив домене или адресе електронске поште,
 - 2. који се односе на робу, услуге или углед лица, прикупљених на независан начин, нарочито ако је то учињено без разматрања финансијских посљедица.

Члан 4. (Примјена прописа)

- (1) Пружалац услуга информационог друштва који има сједиште или послује на подручју Федерације БиХ обавезан је поступати и пружати услуге у складу са овим законом и другим прописима Федерације БиХ.
- (2) Одредбе овог закона примјењују се на пружаоце услуга информационог друштва који обављају дјелатност електронске трговине, регистроване у складу са посебним прописима из области трговине.
- (3) Одредбе овог закона којима се уређују обавезе и санкције за пружаоца услуга информационог друштва сходно се примјењују и на лица, која се баве пружањем услуга информационог друштва без регистрације код надлежног органа.
- (4) Одредбе овог закона не примјењују се у областима:
 - (a) ауторског права и права интелектуалног власништва
 - (b) промета лијекова, медицинских и хомеопатских производа,
 - (c) издавање електронског новца,
 - (d) правну форму и ваљаност уговора којима се стичу или преносе права на некретнинама,
 - (e) дјелатности осигуравајућих друштава,
 - (f) обавеза из потрошачких уговора,

(g) слободе уговорних страна на избор мјеродавног права.

Члан 5. (Регистрација)

- (1) Правно или физичко лице које пружа услугу информационог друштва обавезно је да се, прије почетка обављања дјелатности, региструје код надлежног регистарског органа, у складу са посебним прописима којима је регулисана област регистрације пословних субјеката, обрта и трговине.
- (2) Ако је правно или физичко лице већ регистровано за обављање других сродних дјелатности, пружање услуга информационог друштва може обављати на начин да допуни регистрацију дјелатности, без обавезе отварања посебне подружнице, осим ако посебним прописима није другачије одређено.

Члан 6. (Слобода пружања услуга)

- (1) Пружање услуга информационог друштва се обавља слободно, у складу са овим законом и добрим пословним обичајима, на начин да се не наноси штета другим лицима или општим интересима.
- (2) За пружање услуга информационог друштва није потребна посебна дозвола или одобрење, нити смије бити условљено било којим другим захтјевом једнаког учинка.

Члан 7. (Ограничавање слободе пружања услуга на захтјев овлаштеносг лица)

- (1) Влада Федерације БиХ може, изузетно, предузети мјере за ограничавање слободе пружања услуга информационог друштва пружаоцима услуга у Федерацији БиХ, који узрокује или пријети наношењем штете, а на захтјев овлаштеносг лица или лица чија су права повријеђена, а за слједеће сврхе:
 - а) спречавања, истраживања, откривања и процесуирана починилаца кривичних дјела, укључујући заштиту малољетника и борбу против свих облика изазивања мржње због расе, пола, вјере или националности и повреде људског достојанства појединца,
 - б) заштите јавног здравља,
 - с) заштите јавне безбједности, укључујући одбрану и националну безбједност,
 - д) заштите потрошача, укључујући инвеститора.
- (2) Мјере којима се ограничава пружање услуга информационог друштва потребно је укинути или опозвати одмах након престанка постојања разлога ради којих су одређене, а на захтјев овлаштеносг лица или лица чија су права повријеђена.

Члан 8. (Родно значење израза)

Изрази који се користе у овом закону, а имају родно значење, односе се подједнако на мушки и женски род.

Члан 9.
(Назив и службени језик)

Пружалац услуга информационог друштва који у складу са овим законом корисницима услуга испоручује робу или пружа услуге на територији Федерације БиХ, обавезан је да послује на једном од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини и да у писаним документима користи пословно име и сједиште, или скраћено пословно име и сједиште, како је уписан у одговарајући регистар.

Члан 10.
(Располагање личним подацима корисника услуга)

Пружалац услуга информационог друштва може обрађивати, користити и преносити личне податке корисника услуга искључиво у складу са прописима којима је уређена заштита личних података.

II ДИО – ОБАВЕЗА ИНФОРМИСАЊА И КОМЕРЦИЈАЛНА ПОРУКА

Члан 11.
(Обавезне информације)

Пружалац услуга информационог друштва мора у облику и на начин који је непосредно и стално доступан корисницима услуга и надлежним инспекцијским органима, пружити сљедеће информације:

- a) назив, под којим је уписан у одговарајући регистар, и адресу сједишта,
- b) назив и број судског или регистра надлежног органа, у који је уписан,
- c) идентификацијски број пореског обвезника и/или ПДВ број, уколико је порески обавезник у систему ПДВ-а,
- d) остале податке о пружаоцу услуга информационог друштва на основу којих корисник услуга или надлежни инспекцијски органи могу брзо и несметано ступити с њим у везу, укључујући телефонски број и електронску адресу, путем које је могуће остварити директан контакт,
- e) битним карактеристикама робе или услуга (детаљан опис робе или услуга, укључујући техничке спецификације, рок трајања, јемство и услове кориштења),
- f) цијенама, укључујући порезе и евентуалне додатне трошкове који утичу на приказану цијену,
- g) условима и начину плаћања (доступне методе плаћања), роковима и начину доставе и рекламације,
- h) поступку рекламације – начин подношења приговора и рекламације, укључујући контакте за подршку корисницима услуга,
- i) право на одустанак од уговора о продаји, укључујући информацију о томе ко сноси трошкове поврата робе у случају одустајања од уговора, као и
- j) податке о евентуалној употреби алгоритама или аутоматизованих система за персонализацију и рангирање понуде производа.

Члан 12.
(Обавеза истицања података о регистрацији)

- (1) Пружалац услуга информационог друштва који робу или услуге продаје путем властите електронске платформе обавезан је на видљивом и лако доступном мјесту истакнути податке о својој регистрацији код надлежног органа, укључујући најмање назив, сједиште, регистарски број и орган код кога је извршен упис.
- (2) Пружалац услуга информационог друштва који робу или услуге продаје путем електронске платформе која није у његовом власништву обавезан је на видљивом и лако доступном мјесту истакнути податке о својој регистрацији из става (1) овог члана.
- (3) Електронска платформа обавезна је пружаоцу услуга информационог друштва омогућити истицање података из става (1) овог члана на начин који је јасно уочљив корисницима услуга.

Члан 13.
(Комерцијална порука)

Пружалац услуга информационог друштва обавезан је да осигура да сваки податак из комерцијалне поруке, који је дијелом или у потпуности услуга информационог друштва, задовољава сљедеће услове:

- a) да је комерцијалну поруку могуће као такву јасно препознати у тренутку када је корисник услуге прими,
- b) да је лице, у чије је име састављена комерцијална порука, могуће јасно идентификовати,
- c) да сваки промотивни позив за достављање понуде из комерцијалне поруке, укључујући попусте и поклоне, мора као такав бити јасно идентификован и
- d) да услови који се морају испуњавати за достављање понуде из комерцијалне поруке морају бити лако доступни, те предочени у потпуности, јасно и недвосмислено.

Члан 14.
(Нежељене комерцијалне поруке)

- (1) Слање нежељених комерцијалних порука електронском поштом или другим електронским комуникационим средствима дозвољено је искључиво уз претходни, изричит пристанак лица којем је порука намијењена.
- (2) Пружалац услуга информационог друштва обавезан је обезбиједити да опозив датог пристанка буде могућ у сваком тренутку, на једноставан и бесплатан начин, те да се опозив без одлагања уважи.
- (3) Пружалац услуга информационог друштва обавезан је да редовно провјерава и прихвата опозив пристанка који упућује лице које не жели да прима такве комерцијалне поруке.
- (4) Забрањено је слање комерцијалних порука уз прикривање или лажно навођење идентитета пошиљаоца, као и употреба обмањујућих ознака у наслову или садржају поруке.

III ДИО - УГОВОРИ ЗАКЉУЧЕНИ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ОБЛИКУ

Члан 15.

(Форма и правна ваљаност уговора)

- (1) Уговор може бити закључен електронским путем, односно у електронском облику, ако су испуњени општи услови за његову пуноважност прописани посебним прописима којима се уређује та област.
- (2) Понуда и прихват понуде могу се дати електронским путем, односно у електронском облику.
- (3) Када се електронска порука, односно електронски облик користи као средство приликом закључења уговора, таквом уговору се не може оспорити правна ваљаност, само због тога што је сачињен у облику електронске поруке, односно у електронском облику.

Члан 16.

(Уговори на које се не примјењује закон)

Одредбе овог закона не примјењују се на сљедеће уговоре:

- a) уговори из области породичног и насљедног права,
- b) уговоре о поклону изузев за које је посебним законом прописана писана форма,
- c) уговоре о оптерећењу и отуђењу имовине за које је потребно одобрење надлежних органа који се баве социјалном заштитом,
- d) уговоре о преносу права власништва на некретнинама или друге правне послове којима се уређују стварна права на некретнинама, осим уговора о закупу некретнина,
- e) друге уговоре за које је посебним прописима прописано да се састављају у облику нотарског акта, односно исправе,
- f) уговоре и очитовања воље јемаца, ако је јемац лице које дјелује изван своје трговачке, пословне или професионалне дјелатности и
- g) на уговоре за које је посебним прописима предвиђено да се не могу закључити у електронској форми односно за које је прописана писана форма.

Члан 17.

(Супсидијарна примјена прописа)

Ако овим законом није другачије прописано, на правне односе настале из или у вези са уговорима закљученим електронским путем или у електронској форми примјењују се општи прописи који регулишу уговорне односе.

Члан 18.

(Електронски потпис)

Када се као претпоставка правне ваљаности и закључења уговора захтијева потпис лица, сматра се да тај услов задовољава електронска порука потписана електронским потписом, у складу са посебним прописима којима се уређује та област.

Члан 19.

(Обавезна обавјештења прије закључења уговора)

- (1) Пружалац услуга информационог друштва обавезан је да кориснику услуга, прије закључења уговора о пружању услуга информационог друштва, осигура на јасан, разумљив и недвосмислен начин податке и обавјештења о:
 - а) поступку који се примјењује код закључивања уговора,
 - б) уговорним одредбама,
 - с) општим условима пословања, ако су саставни дио уговора,
 - д) језицима на којима уговор може бити закључен;
 - е) кодексима понашања у складу са којима поступају пружаоци услуга информационог друштва и како се ти кодекси могу прегледати електронским путем.
- (2) Пружалац услуга информационог друштва обавезан је да кориснику услуга, прије закључења уговора о пружању услуга информационог друштва, осигура техничка средства за препознавање и исправљање погрешног уноса података у поруку, прије њене предаје или слања.
- (3) Уговорне стране које нису потрошачи у међусобним уговорним односима могу уговорити одступање од одредаба из ст. (1) и (2) овог члана.
- (4) Одредбе ст. (1), (2) и (3) овог члана не примјењују се на уговоре који се закључују искључиво размјеном електронске поште, односно другим обликом личне комуникације остварене електронским путем.

Члан 20.

(Доступност уговора и општих услова пословања)

Уговорне одредбе и одредбе општих услова пословања које су саставни дио уговора закључених у електронском облику морају бити доступне корисницима услуга на начин који омогућава њихово похрањивање, поновно кориштење и репродуковање.

Члан 21.

(Потврда пријема)

- (1) Пружалац услуга информационог друштва обавезан је да, без одлагања, електронским путем, посебном електронском поруком, потврди пријем електронске поруке која садржи понуду или прихват понуде за закључење уговора.
- (2) Посебна електронска порука, којом се потврђује пријем, мора садржавати све битне податке, укључујући:
 - а) назив наручене робе или услуге,
 - б) укупну цијену, укључујући све порезе, манипулативне трошкове и трошкове испоруке,
 - с) рок испоруке,
 - д) информације о праву на одустанак и остале обавезне податке у складу са посебним прописима из области заштите потрошача.
- (3) Уговорне стране, које нису потрошачи, у међусобним уговорним односима могу уговорити одступање од одредби ст. (1) и (2) овог члана.

- (4) Одредбе ст. (1), (2) и (3) овог члана не примјењују се на уговоре који се закључују искључиво размјеном електронске поште, односно другим обликом личне комуникације остварене електронским путем.

Члан 22.

(Вријеме и мјесто закључења уговора)

- (1) Уговор у електронском облику сматра се закљученим оног тренутка када понуђач прими електронску поруку која садржи изјаву понуђеног да прихвата понуду.
- (2) Понуда и прихват понуде, као и друге изјаве воље учињене електронским путем, сматрају се примљеним када им лице коме су упућене може приступити.
- (3) Уговорне стране које нису потрошачи у међусобним уговорним односима могу уговорити одступање од одредбе става (2) овог члана.
- (4) Уговор у електронском облику сматра се закљученим у мјесту обављања дјелатности пружаоца услуга информационог друштва.

IV ДИО - ОДГОВОРНОСТ ПРУЖАОЦА УСЛУГА ИНФОРМАЦИОНОГ ДРУШТВА

Члан 23.

(Искључење одговорности)

- (1) Када се пружена услуга информационог друштва састоји од преноса комуникационом мрежом информација добивених од корисника услуге или када се та услуга састоји од омогућавања приступа комуникационој мрежи, пружалац услуга информационог друштва није одговоран за садржај послане поруке и њено упућивање, ако није:
- а) иницирао пренос,
 - б) извршио одабир података или докумената који се преносе,
 - с) изабрао или измијенио податке у садржају поруке или докумената или
 - д) одабрао примаоца преноса.
- (2) Пренос порука и пружање приступа порукама из става (1) овог члана морају бити обављени на начин који омогућава аутоматско, посредничко и привремено похрањивање пренијетих порука и у њима садржаних података и морају бити привремено складиштене само у временском периоду који је неопходан за пренос порука.

Члан 24.

(Привремено похрањивање података (caching))

Када се пружена услуга информационог друштва састоји од преноса комуникационом мрежом информација добивених од корисника услуге или када се та услуга састоји од омогућавања приступа комуникационој мрежи, пружалац услуга информационог друштва није одговоран за аутоматску, посредничку и привремену похрану, која служи само за учинковитије обликовање преноса података које су тражили други корисници услуге ако:

- а) не мијења податке,
- б) уважава услове за приступ подацима,
- с) поступа у складу са правилима за ажурирање података,

- d) поступа у складу са дозвољеном примјеном технологија за прикупљање података,
- e) хитно уклони или онемогући приступ подацима које је похранио одмах након сазнања да су подаци уклоњени из преноса путем мреже или је онемогућен приступ до њих или је суд или други надлежни орган наредио њихово уклањање или онемогућавање приступа.

Члан 25.
(Трајно похрањивање података (hosting))

- (1) Пружалац услуга информационог друштва који похрањује податке које је корисник услуге доставио, на захтјев корисника услуге, није одговоран за садржај похрањених података ако:
 - a) нема сазнања и није могао знати за недопуштenu радњу корисника услуге или садржај података,
 - b) одмах чим сазна или постане свјестан да се ради о недопуштеним радњама или подацима, уклони или онемогући приступ подацима.
- (2) Одредба става (1) овог члана не примјењује се у случајевима када је корисник услуге лице које је на било који начин зависно од пружаоца услуге (на примјер: привредна друштва која имају удјеле једни у другима, привредна друштва у којима удео имају иста физичка лица итд.).

Члан 26.
(Линкови)

Пружалац услуга информационог друштва који посредством електронског упућивања омогући приступ трећим подацима, није одговоран за те информације ако:

- a) нема сазнања и није могао знати за недопуштenu радњу корисника услуге или садржај података у овим информацијама,
- b) одмах чим сазна или постане свјестан да се ради о недопуштеним радњама или подацима, уклони или онемогући приступ подацима.

Члан 27.
(Обавеза обавјештења)

- (1) Приликом пружања услуге информационог друштва, пружалац услуге информационог друштва није обавезан прегледавати податке које је похранио, пренио или учинио доступним, нити испитивати околности које би упућивале на недопуштenu активност корисника услуге.
- (2) Пружалац услуга информационог друштва обавезан је одмах по сазнању обавијестити надлежни орган ако утврди:
 - a) постојање основане сумње да корисник услуге подузима недопуштене радње кориштењем његове услуге,
 - b) постојање основане сумње да је корисник његове услуге дао недопуштене податке.
- (3) Пружалац услуге информационог друштва је обавезан, на основу одговарајућег судског, односно управног акта, доставити све податке на основу којих се врши откривање или гоњење починилаца кривичних дјела, односно заштита права трећих лица.

V ДИО - ДОСТАВНЕ СЛУЖБЕ

Члан 28.

(Евиденција пошиљки доставних служби)

- (1) Ради омогућавања надзора над прометом робе и услуга у електронској трговини и сузбијања неовлаштеност обављања дјелатности, доставне службе обавезне су водити евиденцију пошиљки које се односе на промет робе и услуга остварен путем електронске трговине на подручју Федерације БиХ.
- (2) Евиденција из става (1) овог члана садржи податке о пошиљаоцу, примаоцу, датуму пријема и уручења пошиљке, износу откупнине, начину плаћања и друге податке потребне за вршење инспекцијског надзора, у складу са прописима којима се уређује заштита личних података.
- (3) Доставне службе обавезне су податке из евиденције из става (1) овог члана, на захтјев надлежног органа или путем електронске размјене података, учинити доступним Федералном министарству трговине и надлежним инспекцијским органима у складу са овим законом.
- (4) Начин вођења евиденције, садржај и обим података, техничке стандарде електронске размјене података, рокове чувања података и друга питања од значаја за провођење овог члана прописује федерални министар трговине.

Члан 29.

(Располагање новчаним средствима прикупљеним наплатом поузећем)

- (1) Доставне службе које врше наплату пошиљки поузећем обавезне су водити евиденцију о новчаним средствима прикупљеним по том основу, у складу са прописима којима се уређује област рачуноводства, спречавање прања новца и финансирања терористичких активности, фискализација и унутрашњи платни промет.
- (2) Доставне службе су обавезне осигурати праћење, евидентирање и пренос новчаних средстава прикупљених наплатом поузећем на начин који омогућава потпуну транспарентност трансакције и идентификацију пошиљаоца, примаоца и пошиљке.
- (3) Новчана средства прикупљена наплатом поузећем доставна служба преноси пошиљаоцу путем трансакцијског рачуна или на други начин у складу са прописима којима се уређује унутрашњи платни промет.
- (4) Начин вођења евиденције и садржај података из овог члана прописује федерални министар трговине, уз претходно прибављено мишљење федералног министарства надлежног за финансије.

Члан 30.

(Евиденција путем Global Location Number (GLN) стандарда)

- (1) Пружалац услуга информационог друштва у пословању може користити Global Location Number (GLN) или други међународно признати идентификациони стандард, ради јединствене идентификације својих пословних локација и трансакција.

- (2) Доставне службе, приликом преузимања пошиљки, могу евидентирати GLN или други идентификациони број пошиљаоца и пренијети га у Регистар пошиљки, ако је исти додијељен и кориштен од стране пружаоца услуга информационог друштва.
- (3) Инспекцијски органи могу користити податке из става (2) овог члана ради идентификације пружалаца услуга информационог друштва и праћења њихових пословних активности у оквиру својих законских надлежности.
- (4) Обрада и размјена података из овог члана мора бити у складу са посебним прописима о заштити личних података и ограничена искључиво на сврхе из става (3) овог члана.

Члан 31. **(Чување личних података)**

Доставна служба обавезна је обрађивати и чувати личне податке корисника услуге искључиво у сврху преузимања, транспорта и испоруке робе, у складу са посебним прописима којима се уређује заштита личних података.

VI ДИО – ПРУЖАЊЕ УСЛУГА ИНФОРМАЦИОНОГ ДРУШТВА ПУТЕМ ЕЛЕКТРОНСКЕ ПЛАТФОРМЕ

Члан 32. **(Обавезна идентификација пружаоца услуга информационог друштва)**

- (1) Електронска платформа, укључујући друштвене мреже, која посредује или омогућава продају робе или услуга трећим лицима обавезна је омогућити да су основни подаци о пружаоцу услуга информационог друштва из члана 11. овог закона јасно, видљиво и недвосмислено наведени на платформи.
- (2) Електронска платформа, укључујући друштвене мреже, је обавезна јасно означити статус пружаоца услуга информационог друштва, нарочито да ли лице које нуди робу или услуге наступа као регистровани пружалац услуга информационог друштва или као лице које обавља дјелатност без регистрације код надлежног органа.
- (3) Обрада и објава података о пружаоцу услуга информационог друштва мора бити у складу са посебним прописима о заштити личних података.

Члан 33. **(Одговорност електронске платформе)**

- (1) Електронска платформа, укључујући друштвене мреже, је обавезна успоставити функционалан и лако доступан механизам за пријаву незаконитих или лажних производа и садржаја, те исте уклонити или онемогућити приступ без непотребног одлагања, а најкасније у року од 48 часова од сазнања.
- (2) Ако електронска платформа, укључујући друштвене мреже, омогућава плаћања путем властитих система, обавезна је поступати у складу са посебним прописима и стандардима сигурности плаћања којима је уређена та област.

- (3) Електронска платформа, укључујући друштвене мреже, обавезна је јасно назначити своју улогу у трансакцији (посредник или пружалац услуга информационог друштва), на начин да корисник услуга не може бити доведен у заблуду у погледу својих права.
- (4) Електронска платформа, укључујући друштвене мреже, је обавезна успоставити јасне и транспарентне механизме за праћење активности пружаоца услуга информационог друштва, с циљем осигурања њихове усклађености са законом, правилима платформе и правима корисника услуга.
- (5) Механизми из става (4) овог члана обухватају:
 - а) поступање по притужбама корисника услуга, у складу са посебним прописима којима је уређена та област,
 - б) провјере идентитета и регистрације пружаоца услуга информационог друштва, у складу са овим законом и посебним прописима којима је уређена та област,
 - с) поступање по обавјештењима о непоштеним или незаконитим праксама.
- (6) Електронска платформа, укључујући друштвене мреже, је обавезна реаговати на основане притужбе и обавјештења без непотребног одлагања и подузети мјере којима се отклања повреда права корисника услуга или других лица, у складу са овим законом и посебним прописима којима је уређена та област.
- (7) Ако пружалац услуга информационог друштва путем електронске платформе, укључујући друштвене мреже, поступа противно закону, правилима платформе или понавља непоштене праксе, платформа је обавезна суспендовати или уклонити његов профил, уз претходно обавјештавање пружаоцу услуга информационог друштва о разлозима и могућности да се изјасни, осим када се ради о очигледно незаконитим радњама које захтијевају хитно уклањање.
- (8) Електронска платформа, укључујући друштвене мреже, обавезна је обезбиједити јасан поступак жалбе пружаоцу услуга информационог друштва на одлуке о суспензији или уклањању профила.

Члан 34.

(Обавеза обавјештавања о ризицима)

- (1) Ако електронска платформа, укључујући друштвене мреже, утврди или постоји основана сумња да пружалац услуга информационог друштва послује противно закону или правилима платформе, обавезна је без непотребног одлагања обавијестити надлежни орган и привремено онемогућити продају док се сумње не разјасне.
- (2) Ако пружалац услуга информационог друштва има сједиште изван Босне и Херцеговине, електронска платформа, укључујући друштвене мреже, обавезна је обавијестити кориснике услуге о томе и упозорити на могуће разлике у обиму и заштити њихових права.

VII ДИО - ПРУЖАЊЕ УСЛУГА ИНФОРМАЦИОНОГ ДРУШТВА ПУТЕМ ДРУШТВЕНИХ МРЕЖА

Члан 35.

(Појам пружања услуга информационог друштва путем друштвених мрежа)

- (1) Пружањем услуга информационог друштва путем друштвених мрежа сматра се свака понуда, оглашавање, продаја или посредовање у продаји робе или услуга путем друштвених мрежа, комуникационих апликација, платформи за размјену садржаја и других дигиталних сервиса који омогућавају интерактивну комуникацију корисника.
- (2) Пружаоцем услуга информационог друштва у смислу овог члана сматра се свако физичко или правно лице које путем властитог профила, странице, налога или другог дигиталног канала нуди, оглашава или продаје робу или услуге уз накнаду или с намјером стицања добити, без обзира на формалну регистрацију.
- (3) Лице из става (2) овог члана обавезно је јасно означити да наступа као пружалац услуга информационог друштва и навести податке из члана 11. овог закона.

Члан 36.

(Статус друштвених мрежа у електронској трговини)

- (1) Друштвена мрежа која омогућава корисницима услуга функционалност директне куповине, наручивања или плаћања робе, услуга или дигиталног садржаја путем својих техничких рјешења сматра се електронском платформом и подлијеже обавезама и одговорностима прописаним овим законом.
- (2) Друштвена мрежа која омогућава посредно оглашавање, преговарање или закључивање уговора о продаји робе, услуга или дигиталног садржаја између корисника услуга, путем приватних порука, коментара, линкова или других комуникационих функционалности, сматра се да посредује у електронској трговини и обавезна је осигурати да такве активности буду у складу с одредбама овог закона о транспарентности, идентификацији трговаца и заштити потрошача и посебним прописима који уређују област трговине и заштите потрошача.
- (3) Друштвена мрежа из ст. (1) и (2) овог члана обавезна је успоставити механизам пријаве и уклањања незаконитог садржаја, нерегистрованих пружалаца услуга информационог друштва и обмањујућих понуда, те сарађивати са Федералним министарством трговине и надлежним инспекцијским органима у поступцима надзора.

Члан 37.

(Примјена прописа о заштити личних података)

Обрада личних података у оквиру електронске трговине путем друштвених мрежа и електронских платформи мора бити у складу са посебним прописима о заштити личних података.

VIII ДИО – НАДЗОР

Члан 38.

(Управни и инспекцијски надзор)

- (1) Управни надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Федерално министарство трговине.
- (2) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона и прописа, донесених на основу овог закона, врше федерални тржишно, туристичко-угоститељски инспектори и кантонални, градски и општински тржишни инспектори, сваки у оквиру своје надлежности, у складу са овлашћењима прописаним овим законом и прописима којим се уређује инспекцијски надзор.

Члан 39.

(Управне мјере)

- (1) Надлежни тржишни инспектор ће пружаоцу услуга информационог друштва рјешењем забранити обављање дјелатности до отклањања неправилности, утврђених налазом инспектора, ако приликом надзора утврди:
 - а) да се дјелатност обавља без регистрације из члана 5. овог закона,
 - б) не поступи по мјерама наложеним рјешењем инспектора.
- (2) Жалба против рјешења из става (1) овог члана не одлаже извршење рјешења.
- (3) Након што је рјешење о забрани постало извршно, инспектор ће утврдити је ли рјешење извршено те, ако није извршено, без одгађања ће покренути поступак за његово извршење и донијети закључак о дозволи извршења по службеној дужности.
- (4) По отклањању неправилности због којих је изречена забрана обављања дјелатности, надлежни инспектор ће, без одгађања, рјешењем ставити ван снаге изречену мјеру забране.
- (5) Тржишни инспектор може, у складу са законом којим се уређује инспекцијски надзор и прописима о прекршајима, привремено лицима из става (1) овог члана одузети робу и друге предмете који су служили или су били намијењени за извршење прекршаја, до окончања прекршајног поступка.

IX ДИО - ПРЕКРШАЈНЕ И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 40.

- (1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 30.000 КМ казниће се за прекршај правно лице пружалац услуга информационог друштва, ако:
 - а) дјелатност обавља без регистрације (члан 5. Закона),
 - б) не пружи информације у складу са чланом 11. Закона,
 - с) не истакне податке о регистрацији у складу са чланом 12. ст. (1) и (2) Закона,
 - д) кориснику услуга, прије закључења уговора, не осигура обавезна обавјештења или не осигура техничка средства за препознавање и

- исправљање погрешног уноса података у поруку, прије њене предаје или слања (члан 19. ст. (1) и (2) Закона),
- e) не омогући доступност уговорних одредби и општих услова пословања на начин прописан чланом 20. Закона,
 - f) не обавијести надлежни орган или не достави све податке у складу са чланом 27. ст. (2) и (3) Закона,
 - g) поступа супротно одредби члана 35. став (3) Закона.
- (2) Новчаном казном од 3.000 KM до 30.000 KM казниће се правно лице електронска платформа, ако:
- a) не омогући истицање података о пружаоцу услуга информационог друштва (члан 12. став (3) Закона),
 - b) не омогући да су основни подаци о пружаоцу услуга информационог друштва из члана 11. Закона јасно, видљиво и недвосмислено наведени на платформи или јасно не означи статус пружаоца услуга информационог друштва (члан 32. ст. (1) и (2) Закона),
 - c) поступи супротно одредби члана 33. Закона,
 - d) не обавијести надлежни орган или корисника услуге о ризицима у складу са чланом 34. Закона,
 - e) не успостави механизам пријаве и уклањања незаконитог садржаја нерегистрованих пружалаца услуга информационог друштва и обмањујућих понуда (члан 36. став (3) Закона).
- (3) Новчаном казном од 3.000 KM до 30.000 KM казниће се правно лице доставна служба, ако:
- a) не води евиденцију пошиљки за све пошиљке које се односе на електронску трговину на подручју Федерације БиХ (члан 28. став (1) Закона),
 - b) не евидентира новчана средства прикупљена наплатом пошиљки поужећем или не осигурају праћење, евидентирање и пренос новчаних средстава прикупљених наплатом поужећем у складу са чланом 29. Закона),
- (4) За прекршај из ст. (1), (2) и (3) овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 KM до 3.000 KM одговорно лице у правном лицу пружаоца услуга информационог друштва, електронске платформе или доставне службе.
- (5) Ако прекршај из ст. (1), (2) и (3) овог члана почини физичко лице, пружалац услуга информационог друштва, електронске платформе или доставне службе казниће се новчаном казном од 500 KM до 1.500 KM.

Члан 41.

- (1) Новчаном казном од 2.000 KM до 15.000 KM казниће се за прекршај правно лице пружаоца услуга информационог друштва, ако:
- a) не послује на једном од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини и ако у писаним документима не користи пословно име и сједиште, или скраћено пословно име и сједиште, како је уписан у одговарајући регистар (члан 9. Закона),
 - b) не осигура да сваки податак из комерцијалне поруке задовољава услове из члана 13. Закона,
 - c) поступи супротно одредби члана 14. Закона,
 - d) не потврди пријем електронске поруке која садржи понуду или прихват понуде за закључење уговора или ако посебна електронска порука

- којом се потврђује пријем не садржи све битне податке (члан 21. ст. (1) и (2) Закона),
- е) не обави пренос порука, пружање приступа порукама или привремено складиштење порука и у њима садржаних података на начин прописан чланом 23. став (2) Закона.
- (2) За прекршај из става (1) овог члана казниће се новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ одговорно лице у правном лицу пружаоцу услуга информационог друштва.
- (3) Ако прекршај из става (1) овог члана почини физичко лице, пружалац услуга информационог друштва, казниће се новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ.

Члан 42. (Поновљени прекршај)

У случају поновљеног прекршаја из чл. 40. и 41. овог закона, који је учињен од стране истог субјекта надзора, починиоцу прекршаја се изриче новчана казна у износу од најмање двоструке прописане минималне казне за тај прекршај.

Члан 43. (Додатни критерији за одмјеравање казне)

Поред општих правила о одмјеравању казне за прекршај, утврђене законом којим се уређују прекршаји, приликом одређивања висине казне, узимају се обзир и сљедећи критерији:

- а) природа, обим и трајање прекршаја;
- б) мјере које је починилац подузео како би ублажио или поправио штету коју су корисници услуга претрпјели;
- с) финансијска добит коју је починилац остварио или губици које је избјегао због повреде, ако су релевантни подаци доступни.

Х ДИО - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 44. (Доношење подзаконских аката и дужност усклађивања)

- (1) Федерални министар трговине ће донијети подзаконске акте на основу овлаштења из овог закона у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.
- (2) Пружаоци услуга информационог друштва су дужни ускладити рад и пословање у складу са овим законом у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу прописа из става (1) овог члана.

Члан 45. (Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ НАЦРТА ЗАКОНА О ЕЛЕКТРОНСКОЈ ТРГОВИНИ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о електронској трговини садржан је у члану III.1.тачка ц) који је измијењен амандманима VIII, LXXXIX и CVI, и члану IV.A.20.(1) j) Устава Федерације Босне и Херцеговине према којима је у искључивој надлежности Федерације БиХ, између осталог, утврђивање економске политике, а Парламент Федерације БиХ, уз остале надлежности предвиђене Уставом, надлежан за доношење закона у вршењу функција федералне власти.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Федерално министарство трговине, у складу са Законом о федералним министарствима и другим тијелима федералне управе („Службене новине Федерације БиХ“ бр. 58/02, 19/03, 38/05, 2/06, 8/06, 61/06 и 48/11), врши управне, стручне и друге послове из надлежности Федерације БиХ који се односе на трговину, функционисање јединственог тржишта, утицај привредног система и економске политике на тржиште роба и услуга, односе понуде и потражње, цијене роба и услуга, заштиту потрошача и друге послове утврђене законом.

До доношења Закона о унутрашњој трговини („Службене новине Федерације БиХ“, број 87/24) позитивни правни прописи у Федерацији БиХ нису препознавали електронску трговину као посебну врсту начина обављања трговине, због чега су се појавиле одређене девијације услјед правно неуређеног стања у области дигиталног пословања у Федерацији БиХ. Законом о унутрашњој трговини дефинисано је шта је то уопште електронска трговина, који су њени основни облици и услови за обављање исте. Законским регулисањем ове области успоставила се јасна правна основа за обављање електронске трговине, коју је неопходно надоградити и знатно унаприједити кроз доношење посебних прописа о електронској трговини.

У савременом добу, које обиљежава интензиван развој информационих и комуникационих технологија, електронска трговина постала је један од најзначајнијих облика привредне дјелатности и размјене добара и услуга. Дигитализација друштва омогућила је да се многи процеси трговинске дјелатности одвијају путем интернета или неким другим средством комуникације на даљину, без потребе за физичким контактом између купаца и трговаца. Овај облик пословања доноси бројне предности, као што су бржа комуникација, нижи трошкови, шира доступност тржишта и ефикаснија размјена информација, али истовремено ствара и низ нових правних, техничких и сигурносних изазова које постојећи позитивни правни прописи не могу у потпуности обухватити. Због тога се јавља потреба за доношењем посебног прописа у Федерацији БиХ, односно Закона о електронској трговини, којим би се систематски уредили сви аспекти обављања дјелатности трговине у дигиталном окружењу. Такав закон створио би правни оквир који дефинише права, обавезе и одговорности свих учесника у електронској трговини, уважавајући све специфичности таквог начина обављања дјелатности трговине, чиме би се повећала правна сигурност и

изградило повјерење грађана и привредних субјеката у дигиталне облике пословања.

Посебан значај Закона о електронској трговини огледа се и у заштити корисника услуга, јер су корисници у online окружењу често изложени ризику од недовољно јасних информација о пружаоцу услуга информационог друштва, условима куповине или могућностима рекламације. Законом се прописује обавеза пружалаца услуга информационог друштва да дају потпуне и тачне информације о себи и својим производима, као и да корисницима услуга буде омогућено једноставно одустајање од куповине. Нацрт закона је усклађен са савременим стандардима заштите приватности и личних података, чиме се корисницима услуга обезбјеђује већа контрола над њиховим подацима и заштита од евентуалних злоупотреба.

Такођер, усвајањем оваквог закона омогућило би се усклађивање домаћег правног оквира са међународним стандардима и правним праксама Европске уније, чиме би се олакшало прекогранично пословање и унаприједила конкурентност домаћих привредних субјеката на глобалном тржишту. Закон о електронској трговини доприноси развоју дигиталне економије, унапређењу пословних иновација и јачању конкурентности малих и средњих предузећа, која би уз ниже трошкове и једноставнији приступ тржишту могла ефикасније пословати. Уз то, омогућио би се корисницима услуга већи избор роба и услуга, без обзира на њихову географску локацију, чиме би се подстакао равномјерни економски развој и смањиле регионалне разлике, уз ефикаснију заштиту њихових права.

Дигитална трансформација у Федерацији БиХ све снажније обухвата читав систем – од трговаца физичких лица који се све више због потреба тржишта и конкурентности окрећу моделима online продаје, до електронских платформи који константно улажу у напредна рјешења, моделе плаћања, јачање транспарентности и сигурности online куповине. Законским регулисањем ове области успоставља се јасна правна основа за обављање електронске трговине, што ће у коначници довести и до смањења тзв. „сиве економије“.

III УСКЛАЂЕНОСТ С ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Овим се законом врши усклађивање са сљедећим актима Европске уније:

1. Директива 2000/31/EZ Европског парламента и Вијећа од 8. јуна 2000. године о одређеним правним аспектима услуга информационог друштва на унутрашњем тржишту, посебно електронске трговине (Директива о електронској трговини).

IV ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ОДРЕДБИ ЗАКОНА

Општим одредбама Закона (чл. 1. – 10.) уређује се предмет закона, прописује се усклађивање с правним актима Европске уније, дефинишу се појмови који се користе у овом закону, прописано је на кога се примјењује пропис и изузеци од примјене, те је прописана обавеза регистрације пружаоца услуга информационог друштва. Прописује се да се пружање услуга информационог друштва обавља слободно, у складу са овим законом и добрим пословним обичајима, на начин да

се не наноси штета другим лицима или општим интересима, те се прописују услови за ограничавање слободе пружања услуга.

Надаље, прописује се да изрази који се користе у овом закону, а имају родно значење, односе се подједнако на мушки и женски род, обавеза пословања пружаоца услуга информационог друштва на једном од службених језика у Босни и Херцеговини, као и обавеза кориштења пословног имена и сједишта онако како је уписан у одговарајући регистар. Чланом 10. прописан је начин располагања личним подацима корисника услуга.

У II дијелу, који се односи на обавезу информисања и комерцијалну поруку (чл. 11. - 14.) прописане су обавезне информације које је пружалац услуга информационог друштва обавезан пружити корисницима услуга и инспекцијским органима, обавеза истицања података о регистрацији, услови које мора задовољити податак из комерцијалне поруке и начин слања и поступање с нежељеном комерцијалном поруком.

У III дијелу, који се односи на уговоре закључене у електронском облику (чл. 15. - 22.) нормира се форма и правна ваљаност уговора у електронском облику, прописују уговори на које се не примјењује овај закон, регулисана је супсидијарна примјена прописа, те је прописано да када се као претпоставка правне ваљаности и закључења уговора захтијева потпис лица, сматра се да тај услов задовољава електронска порука потписана електронским потписом, у складу са посебним прописима. Члан 19. прописује обавезна обавјештења прије закључења уговора, док члан 20. прописује да уговорне одредбе и одредбе општих услова пословања које су саставни дио уговора закључених у електронском облику морају бити доступне корисницима услуга на начин који омогућава њихово похрањивање, поновно кориштење и репродуковање. Надаље, прописан је начин потврде пријема електронске поруке која садржи понуду или прихват понуде за закључење уговора и прописано је мјесто и вријеме закључења уговора, тј. шта се узима као мјесто и тренутак закључења уговора.

IV дио Закона регулише питање одговорности пружаоца услуга информационог друштва (чл. 23. - 27.). Члан 23. прописује услове за искључење одговорности пружаоца услуга информационог друштва. Даље су прописана правила у вези с привременим похрањивањем података (caching), трајним похрањивањем података (hosting), поступање с линковима и обавезна обавјештења.

У V дијелу, који се односи на доставне службе (чл. 28. - 31.) предвиђено је успостављање и начин вођења евиденције пошиљки доставних служби, правила у вези с полагањем прикупљеног новца од наплате поузећем, евиденција путем Global Location Number (GLN) стандарда и правила у вези с чувањем личних података од стране доставних служби.

Пружање услуга информационог друштва путем електронске платформе је регулисана у VI дијелу Нацрта закона (чл. 32. - 34.), те је прописана обавезна идентификација пружалаца услуга информационог друштва на електронској платформи, одговорност електронске платформе и обавезна обавјештења о ризицима која је електронска платформа дужна слати.

У VII дијелу, који се односи на пружање услуга информационог друштва путем друштвених мрежа (чл. 35. – 37.) прописан је појам пружања услуга информационог друштва путем друштвених мрежа, потом је прописан статус друштвених мрежа у електронској трговини и примјена прописа о заштити личних података.

VIII дио Закона се односи на надзор (чл. 38. – 39.). Чланом 38. прописује се да управни надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу овог закона врши Федерално министарство трговине, а инспекцијски надзор над примјеном овог закона и прописа донесених на основу овог закона врше федерални тржишно, туристичко-угоститељски инспектори и кантонални, градски и општински тржишни инспектори, сваки у оквиру своје надлежности, у складу са овлашћењима прописаним овим законом и прописима којим се уређује инспекцијски надзор.

У IX дијелу, који се односи на прекршајне и казнене одредбе (чл. 40. – 43.) прописане су новчане казне за непоштовање обавеза из овог закона, које су усаглашене са Законом о прекршајима, као и да се у случају поновљеног прекршаја, који је учињен од стране истог субјекта надзора, починиоцу прекршаја изриче новчана казна од најмање двоструке прописане минималне казне за тај прекршај, те су прописани додатни критерији за одмјеравање казне.

У X дијелу који се односи на прелазне и завршне одредбе (чл. 44. – 45.) прописани су рокови за доношење подзаконских аката и дужност усклађивања рада и пословања пружалаца услуга информационог друштва у складу са одредбама закона, те да закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеним новинама Федерације БиХ“.

V ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА

За провођење овог закона није потребно осигурати додатна средства у буџету Федерације БиХ.